

PÉNZÜGYMINISZTERIUM

MINISZTER

Dr. Sulyok Tamás úr részére
elnök

Iktatószám: PM/14500-2/2022

Alkotmánybíróság

Budapest
Pf. 773.
1535

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám:	IV/2462-2/2022	
Érkezett:	2022 DEC 20.	
Érkezés módja		
☒ POSTÁN	☐ @	EGYÉB:
Példány:	Melléklet:	Kezelőiroda:
1	0	lu'

Tárgy: amicus curiae a IV/2462/2022
számú AB indítványhoz

Tisztelt Elnök Úr!

A IV/2462/2022 számú AB indítványhoz a következő amicus curiae beadványt kívánom benyújtani az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 57. § (1b) bekezdése alapján.

Az indítvány a nyugellátások és egyes más ellátások 2022. november havi kiegészítő emeléséről szóló 375/2022. (X. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 375/2022. Korm. rendelet) 1. § (1) bekezdése „amely után a jogosultnak a nyugellátások és egyes más ellátások 2022. január havi emeléséről szóló 692/2021. (XII. 9.) Korm. rendelet 1. §-a alapján emelés (a továbbiakban: januári emelés) járt” szövegrésze – az Alaptörvény XIII. cikkében meghatározott tulajdonhoz való jog sérelmére alapozott – alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányul.

Fontosnak tartom kiemelni, hogy a társadalombiztosítási öregségi nyugdíj jövedelemarányos keresetpótló ellátás, amely az időskori kockázat bekövetkezése miatt keletkező jövedelemvesztés részleges pótlását szolgálja. A rendszer alapját jelentő biztosítási elvből következik, hogy a nyugdíj megállapításkori összege tükrözi a nyugdíjba vonuló által megszerzett szolgálati idő hosszát és a járulék alapjául szolgáló kereseteit. A nyugdíjak értékállóságának biztosítása csak a már folyósított nyugdíjak esetében értelmezhető. A nyugdíj-megállapítás során ugyanis a nyugellátás kezdő napját megelőző napon szerzett – a beadványban szereplő esetben 2022. évi – keresetet is figyelembe kell venni. A számítási szabályoknak azt kell biztosítaniuk, hogy a korábban szerzett jövedelmeket megfelelő értéken vegyék figyelembe a nyugdíj összegének meghatározása során. Ezt a célt szolgálja az úgynevezett valorizáció oly módon, hogy a kereset megszerzése óta eltelt időszak – utolsóként a nyugdíjba vonulást megelőző év – nettó átlagkereset-növekedési mértékének segítségével fenntartja az egyes években szerzett jövedelmeknek az akkori átlagkeresethez viszonyított arányát [a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 22. § (9) bekezdése, a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény végrehajtásáról szóló 168/1997. (X. 6.) Korm. rendelet 15. § (6) bekezdése és 3. számú melléklete].

A fentiekből következik, hogy a nyugdíjak évenkénti emelésére az jogosult, akinek ellátását a tárgyév január 1-je előtti időponttól állapították meg [Tny. 62. § (1) bekezdése], azaz az adott évben megállapított nyugdíjakat csak a következő évtől emelik meg. A Tny. 62. § (3) bekezdése – sem nyelvtani, sem logikai szempontból – nem értelmezhető önállóan, a Tny. 62. § (1) bekezdése nélkül, ugyanarra a személyi körre vonatkoznak, a novemberi kiegészítő nyugdíjmelés, illetve egyösszegű kiegészítés – mint a neve is mutatja – a januári emelés kiegészítése. Kiegészítő intézkedésre akkor van szükség, ha például az évközi gazdasági folyamatok miatt nem sikerült pontosan prognosztizálni az éves inflációt, így a januári emelés mértéke elmaradt a megkívánttól. Emiatt kell – az eltérés

mértékétől függően – a kiegészítő emelést január 1-jére visszamenőleges hatállyal végrehajtani, illetve az egész évre járó különbözetet folyósítani. Az éves infláció nagyságától függetlenül, ha a januári emelés alapjául szolgáló inflációs prognózis pontos volt, novemberben nem kerül sor kiegészítő intézkedésre. A Tny. 62. §-a alapján tehát a novemberi kiegészítő nyugdíjmelésre, illetve egyösszegű kiegészítésre is csak az jogosult, aki a januári emelésben is részesült, azaz akinek ellátását a korábbi évek valamelyikében állapították meg. Ezért téves az indítvány azon megállapítása, hogy a 375/2022. Korm. rendelet 1. § (1) bekezdésének a beadványban támadott szövegrésze a Tny.-hez képest szűkíti a novemberi kiegészítő emelésre jogosultak körét.

A nyugdíjmelés módszerét, illetve annak összefüggését a tulajdonhoz való joggal a 39/1999. (XII. 21.) AB határozat (a továbbiakban: AB határozat) részletesen elemzi, így abban többek között megállapításra került, hogy: „...az Alkotmány 13. §-a alapján sem állapítható meg az állam kötelezettsége a nyugdíjak meghatározott mértékű emelésére, illetőleg arra, hogy a nyugdíjak vásárlóerejének megőrzését egy meghatározott módon biztosítsa. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a nyugdíjmelés mértékére, és annak megállapítási módjára vonatkozó alkotmányos kötelezettség sem az Alkotmány 13. §-a, sem 70/E. §-a alapján nem állapítható meg.” Az AB határozatban foglaltak álláspontom szerint alátámasztják a Tny. 62. §-a és így a 375/2022. Korm. rendelet alkotmányosságát, ezért a támadott rendelkezés az Alaptörvénnyel összhangban áll.

Tekintettel arra, hogy az indítványozó által előadottakat nem tartom helytállónak, álláspontom szerint nem merül fel alaptörvény-ellenesség.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az amicus curiae-ben foglalt álláspontomat az ügy elbírálása során szíveskedjen figyelembe venni.

Budapest, 2022. december „13.”

Üdvözlettel:

Varga Mihály

